

Содержанию общего белка в сыворотке крови птиц в опытных группах во все возрастные периоды было выше по сравнению с контролем. В третьей опытной группе в промежутке между 21 и 28 сутками отмечено максимальное его значение, что составило 27,81 г/л. и 32,89 г/л. соответственно. Содержание альбуминов в крови цыплят этой же группы в возрасте 35 суток было выше на 8,8% по сравнению с контрольной группой.

Распределение глобулиновых фракций сыворотки крови в контрольной и опытных группах имело определенные различия.

Так в контрольной группе в возрасте 7-21 суток процентное содержание α -глобулинов в сыворотке крови цыплят-бройлеров понижается от 17,23% до 14,03 %, содержание β -глобулинов понижается в диапазоне от 11,6% до 10,07%, процентное содержание γ -глобулинов повышается от 25,99% до 27,49%.

Содержание γ -глобулинов в крови птицы имеет важное значение для защиты организма от инфекции. Повышение γ -глобулинов в сыворотке крови увеличивается за счёт образования иммунных и неспецифических γ -глобулинов, при возникновении инфекции или в результате возникшего стресса: повышение температуры окружающей среды или других негативных факторов. Полученные данные свидетельствуют о положительном влиянии пробиотика и иода на содержание γ -глобулинов в сыворотке крови цыплят третьей опытной группы.

Таким образом, введение в рацион пробиотика лактоамиловорина в дозе 50 мг/кг комбикорма и иодида калия в дозе 0,7 мг/л воды обеспечивает высокую продуктивность и сохранность цыплят-бройлеров.

УДК 639.371

Кошман О. Л., студентка ОКР «Магістр» спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Вербельчук С. П. кандидат с.-г. наук, доцент

Житомирський національний агроекологічний університет, м. Житомир, Україна

БИОЛОГИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОСНОВНОГО ПРЕДСТАВНИКА СУЧАСНОЇ ПОЛІКУЛЬТУРИ РИБ

На сучасному етапі розвитку вітчизняного рибництва постає потреба пошуку нових економічно виправданих підходів ведення господарства, зниження собівартості продукції з одночасним підвищенням її якості.

Рибництво у внутрішніх водоймах включає ряд самостійних систем, які забезпечують вирощування товарної риби: ставкове рибництво, рибництво у садках, індустріальне та озерне рибництва. Проте більше 80 % загального вилуво товарної риби забезпечує ставкове рибництво, а короп є основним об'єктом культивування у внутрішніх водоймах України.

Протягом останніх десятиліть минулого століття у ставовому рибництві України використовувалась інтенсивна технологія вирощування товарної риби за дволітнього циклу. Ця технологія регламентована вимогами нормативно-технологічних документів, затверджених Міністром рибного господарства СРСР в наказі № 241 від 24 квітня 1985 року.

На кожну зону розроблено рибицько-біологічні нормативи, які використовуються при проектуванні та експлуатації ставових рибицьких господарств.

Поділ території на природно-кліматичні зони рибицьтва базується на кількості днів у році з середньодобовою температурою повітря вище 15°C. Рибицькі господарства західних областей України розміщені у географічній зоні Полісся, що відповідає третій зоні рибицьтва, у якій таких днів буває 91-105 впродовж вегетаційного сезону.

Метою роботи було дослідити біологічні особливості коропа, як основного представника полікультури риби в ставах.

Короп – це одна з основних риби, що розводиться в ставкових господарствах. Така популярність пов'язана з низкою цінних біологічних особливостей і господарсько корисних якостей, якими володіє короп.

Його вирощування пов'язано з такими цінними якостями, як невибагливість до умов середовища, всеїдність, швидкий ріст, простий у розведенні і має смачне м'ясо, яке містить до 20 % білка і 10 % жиру. Статева зрілість його настає: у південній зоні на 3–4-му роках життя, а у лісостеповій і поліській – на 4-5-му, причому самці дозрівають на рік раніше від самок. Плодючість самок до 1 млн ікринок і більше. Короп на першому році життя може досягти маси 1,5 кг, на другому – 2-3 кг, а максимальної за все життя – понад 25 кг і довжини близько 1 м.

За своїми біологічними особливостями короп невибагливий до умов середовища: витримує високу температуру (до 35 °C), короткотермінове зниження вмісту розчиненого у воді кисню до 0,5–1,0 мг/л. Оптимальна температура для росту коропа – 22–27 °C, вміст кисню у воді – 5–7 мг/л. Статевої зрілості короп досягає в 4–5-річному віці, у південних районах України – в 3-річному віці.

Залежно від прийнятої технології вирощування рибицькі господарства працюють за одно-, дво- і трирічними циклами. У нашій країні в основному прийнято дворічний цикл, тобто товарну рибу вирощують 2 роки. У перший рік отримують цьогорітків масою 20-30 г, а впродовж другого літа вирощують товарну рибу.

При вирощуванні і оцінці коропа за інтенсивною технологією у ставах рибицької зони Полісся (третя зона рибицьтва), нормативними є показники плодючості та продуктивності, які подані у таблиці 1 [1].

Продуктивні якості коропів різного генезису при інтенсивному вирощуванні у ставових господарствах рибицької зони Полісся

Рибицько-біологічні показники	Технологічні норми [1]	Вимоги до селекційних досягнень, [2]	
		в %	в натуральних величинах
1.Визрівання самок після гіпофізарної ін'єкції, %	85	90	90
2.Робоча плодючість самок при заводському відтворенні, тис. екз. ікринок	300	120	360
3.Вихід личинок від одного гнізда плідників із нерестових ставів, тис.екз.	90	120	108

4. Рибопродуктивність цьоголіток в умовах промислового вирощування, кг/га	980	115	1127
5. Вихід цьоголіток із вирощування, %	65	-	-
6. Середня маса цьоголіток, г	25	-	-
7. Затрати комбікорму при вирощуванні цьоголіток та дволіток, одиниць	4,7	90	4,23
8. Вихід однорічок із зимівлі, %	75	107	80,25
9. Рибопродуктивність дволіток при товарному вирощуванні, кг/га	1200	-	-
10. Вихід дволіток, %	85	-	-
11. Середня маса дволіток, г	400	-	-

Серед інтенсифікаційних заходів виробництва ставкової риби слід відмітити такі: підготовка ставів до експлуатації; меліорація та удобрення ставів з метою покращення природної кормової бази; ущільнена посадка у стави коропа; полікультура коропа, рослиноідних та інших цінних видів риб; годівля риб штучно виготовленими кормами; селекційно-племінна робота і створення у водоймах оптимальних умов вирощування риби.

Література:

1. Сборник нормативно-технологической документации по товарному рыбоводству. – М.: Агропромиздат, 1986. – Т.1. – 261 с.
2. Положення про апробацію селекційних досягнень у тваринництві. – К., Асоціація “Україна”. – 1992. – 24 с.

УДК 636.087.8

Левандовський О. М., студент ОКР «Магістр» спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Вербельчук Т.В., кандидат с.-г. наук, доцент

Житомирський національний агроекологічний університет, м. Житомир, Україна

БІОЛОГІЧНА ДІЯ ТА ВЛАСТИВОСТІ ФЕРМЕНТНИХ ПРЕПАРАТІВ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ У ТВАРИНИЦТВІ

Свинарство є однією з рентабельних галузей тваринництва, тому що свині є багатоплідними і скороспілими тваринами. У порівнянні з іншими продуктами тваринництва максимальну кількість корисних речовин людиною засвоюється з свинини. Витрати корму на одиницю приросту при виробництві свинини в 1,5-2,0 рази менші, ніж при виробництві яловичини. При інтенсивному веденні галузі свинарства від однієї свиноматки за рік отримують 2,0-2,5 т свинини, витрачаючи на одержання 1 кг продукції 4-4,5 кормових одиниць. У сучасних умовах основним в технології виробництва свинини є принцип ресурсозбереження, що дозволяє істотно збільшити обсяги виробництва і підвищити прибутковість галузі тваринництва.